

Interpol

- [Despre Interpol](#)
- [Studiu de caz: Operatiunea Lionfish](#)
- [Studiu de caz: Relațiile României cu Interpol](#)

Despre Interpol

Istoric

Istoricul organizației a început în anul 1914, moment în care organele polițienești împreună cu juriști din peste 24 de state s-au întrunit pentru a discuta tehnicile de identificare și de prindere a infractorilor în cadrul Congresului Internațional al Poliției Criminalistice la Monaco. În cadrul acestuia s-au stabilit principiile de bază care vor deveni valorile principale ale organizației Interpol, precum cooperarea internațională între organele polițienești, crearea unui standard internațional pentru criminalistică, identificarea, colectarea datelor și eficientizarea monitorizării migrației.

Datorită Primului Război Mondial, proiectul acestei organizații nu a prins contur. În 1923 a existat o nouă inițiativă în cadrul Congresului Internațional al Poliției Criminalistice din Viena, condus de Johannes Schober, aflat în fruntea Poliției Vieneze. Delegații ai 22 de țări au convenit organizarea Comisiei Internaționale de Poliție Criminalistică (ICPC), predecesor al Interpol. Statele fondatoare au fost Austria, Germania, Belgia, Franța, Polonia, Grecia, Ungaria, Italia, Țările de Jos, România, Suedia, Elveția, Iugoslavia, China, Japonia, Egipt.

În același an fost publicate pentru prima dată informații privind persoanele căutate în jurnalul Internațional de Siguranță Publică al ICPC. În anii următori au aderat la organizație și Marea Britanie (1928) și SUA (1938), în acea perioadă membrii dublându-se.

După Anschluss, organizația și-a mutat sediul la Berlin, preluând controlul naziștii, munca în care mulți dintre participanți și-au retras sprijinul.

În 1946, după al 2-lea Război Mondial, organizația și-a reluat cursul sub denumirea de Organizația Internațională a Poliției Criminalistice (ICPO), sub coordonarea Belgiei, Franței, Scandinaviei și Marii Britanii. Noul sediu a fost stabilit la Paris până în 1964, fiind mutat la Saint-Cloud până în 1989 moment în care a fost mutat la Lyon, sediul actual.

Până în 1980, INTERPOL nu s-a implicat în procesele criminalilor naziști, datorită art. 3 din Cartă, care interzicea implicarea politică.^[1]

„Potrivit articolului 3 din Constituția INTERPOL, „Este strict interzis organizației să întreprindă orice intervenție sau activități cu caracter politic, militar, religios sau rasial”. Obiectivele principale ale Articolului 3 sunt de a asigura a) independența și neutralitatea Organizației - așa cum este reafirmat prin Rezoluția AG -2006-RES-04 , b) să reflecte legea internațională privind extrădarea și c) să protejeze persoanele de persecuție.”^[2]

Structură

Ca și organizație, Interpol este condusă de un Secretariat General, sub conducerea unui secretar general, care este numit pentru un mandat de cinci ani de Adunarea Generală.

Adunarea Generală, formată dintr-un delegat din fiecare țară membră, este organul suprem de decizie al Intern.

Un comitet executiv format din 13 membri, fiecare reprezentând o regiune diferită a lumii, este numit de Adunarea Generală în cadrul reuniunii sale anuale. Comitetul Executiv supraveghează implementarea deciziilor luate de Adunarea Generală și supraveghează activitatea secretarului general.

Obiectiv

Obiectivele Interpolului sunt definite de prevederile generale ale constituției sale.[3]

Articolul 2 prevede:

1. Să asigure și să promoveze cea mai mare asistență reciprocă posibilă între toate autoritățile de poliție penală în limitele legilor existente în diferite țări și în spiritul Declarației Universale a Drepturilor Omului.
2. Să înființeze și să dezvolte toate instituțiile susceptibile de a contribui efectiv la prevenirea și înlăturarea infracțiunilor de drept comun.

Articolul 3 prevede:

1. Este strict interzis Organizației să întreprindă orice intervenție sau activitate cu caracter politic, militar, religios sau rasial.

Astfel, Interpol se concentrează pe trei categorii mari de activități penale internaționale:

1. terorism și infracțiuni împotriva persoanelor și proprietății, inclusiv infracțiuni împotriva copiilor, trafic de ființe umane, imigrație ilegală, furt de automobile și furt de artă.
2. infracțiuni economice, financiare și informatice, inclusiv fraudă bancară, spălare de bani, corupție și contrafacere.
3. droguri ilegale și organizații criminale, inclusiv crimă organizată.

Finanțare

În 2019, venitul operațional al Interpol a fost de 142 milioane de euro, din care 41% au fost contribuții statutare ale țărilor membre, 35% au fost contribuții voluntare în număr și 24% au fost contribuții în natură pentru utilizarea echipamentelor, serviciilor și clădirilor. . Cu scopul de a consolida colaborarea dintre Interpol și sectorul privat pentru a sprijini misiunile Interpol, a fost creat în 2013 Fundația Interpol pentru o lume mai sigură.

În anul 2022, INTERPOL a înregistrat venituri totale în valoare de 155 de milioane de euro. Din această sumă, contribuțiile statutare au constituit un total de 69 de milioane de euro. Aceste contribuții au fost alocate, în principal, pentru acoperirea costurilor de operare ale Secretariatului General, precum și pentru susținerea unor activități esențiale în domeniul poliției, formării și sprijinului, în conformitate cu prioritățile strategice ale organizației.

Pe de altă parte, finanțarea voluntară, atât în numerar, cât și în natură, a însumat 86 de milioane de euro. Aceste contribuții voluntare pot fi direcționate către anumite activități sau pot rămâne nealocate, oferind organizației o flexibilitate sporită în utilizarea resurselor financiare. Sprijinul în natură a inclus, printre altele, furnizarea de personal (25% din personalul INTERPOL este format din ofițeri de poliție detașați de către statele membre), spații de birouri și echipamente necesare pentru desfășurarea activităților organizației.[4]

[1] Britannica, Editorii Enciclopediei. „Interpol”. *Encyclopedia Britannica* , 9 ianuarie 2024, <https://www.britannica.com/topic/Interpol>. Accesat la 14 ianuarie 2024.

[2] „*Neutrality (Article 3 of the Constitution)*”. INTERPOL. Accesat la 14 ianuarie 2024

[3] „*Constitution of the International Criminal Police Organization - INTERPOL*” . INTERPOL. 1956. Accesat în 14 ianuarie 2024.

[4] INTERPOL, *Our funding*, <https://www.interpol.int/Who-we-are/Our-funding> accesat la 14 ianuarie 2024

Studiu de caz: Operațiunea Lionfish

Modelul de operațiuni Lionfish vizează traficul de droguri de-a lungul rutelor aeriene, terestre și maritime, rezultând confiscări majore și informații noi. Desfășurat pentru prima dată în America Latină în 2013, sa dovedit un mare succes și de atunci s-a extins în alte regiuni ale lumii.

Este susținută din finanțare externă, fiind o parte fundamentală a proiectului AMEAP (Africa-Orientul Mijlociu-Asia Pacific), care coordonează inițiativele împotriva traficului de droguri cu finanțare din partea Fundației INTERPOL PENTRU O LUME MAI SIGURĂ și Emiratele Arabe Unite. Sprijinul din partea Programului Ruta Cocainei al Uniunii Europene ajută la acoperirea altor regiuni.

Etape:

1. Lionfish Global - septembrie-octombrie 2018

Prima operațiune împotriva drogurilor și substanțelor ilicite care a avut loc la scară globală. Simultan, 93 de țări și-au combinat forțele și resursele pentru a îmbunătăți și intensifica schimbul de informații privind drogurile ilicite.

Rezultate:

Capturi: 55 de tone de substanțe și droguri ilicite, inclusiv peste 35 de tone de cocaină, cinci tone de heroină, 15 tone de canabis, 18 milioane de tablete Yaba și 430.000 de tablete Captagon.

Arestări: 1.300

Țări: 93

2. LionfishSandcat (Orientul Mijlociu) - aprilie 2018

Prima operațiune împotriva drogurilor ilegale în Orientul Mijlociu. Poliția a făcut capturi record de Captagon în ultimii ani, o substanță pe bază de amfetamine produsă în regiune, ceea ce indică o creștere puternică a cererii. În același timp, în regiune este traficată o cantitate tot mai mare de metamfetamine cu cristale, ceea ce indică apariția unor noi rute de trafic.

Rezultate:

Capturi: 29 kg de heroină, 10.000 comprimate Captagon, 31.860 comprimate tramadol și 7 milioane comprimate Benzhexol

Arestări: 25

Țări: 14

3. LionfishMihadarati (Africa) - noiembrie 2017

Substanțele chimice precursorare sunt utilizate în fabricarea ilegală de stupefiante și substanțe psihoactive. Deși nu sunt produse în mod obișnuit în Africa, autoritățile din Nigeria și Zambia au efectuat trei capturi separate de efedrină, în valoare totală de 39 kg. În mod similar, autoritățile sud-africane au confiscat aproximativ 25 kg de anhidridă acetică.

Rezultate:

Capturi: 3,6 tone de droguri și precursori

Arestări: 130

Țări: 21

4. Lionfish Asia-Pacific - septembrie 2017

Peste 5.000 de polițiști și oficiali vamali au efectuat controale în porturile terestre, aeriene și maritime din 23 de țări și au confiscat droguri ilicite, inclusiv cocaină, canabis, heroină, opiu și stimulente de tip amfetamine. Țările participante au monitorizat rutele traficului de cocaină din America de Sud către regiunea Asia-Pacific prin Africa, Orientul Mijlociu și Asia de Sud-Est și au identificat, de asemenea, noi rute de trafic cu metamfetamină.

Rezultate:

Capturi: 10 tone, 24 litri și 29.000 comprimate

Valoare estimată: 360 milioane USD

Arestări: 300

Țări: 23

Participanți: 5.000 de polițiști și agenți vamali

5. Lionfish ASEAN - mai 2017

Partajarea informațiilor în cadrul Lionfish-ASEAN a dezvăluit o rețea de grupuri criminale organizate din Africa de Vest și Asia în spatele traficului de metamfetamină - unul dintre cele mai traficate droguri din regiune - și a ajutat la identificarea unei rute de trafic de cocaină prin Etiopia către destinații din Orientul Mijlociu, Asia și Pacific.

Autoritățile din Emiratele Arabe Unite au identificat o tendință de creștere a traficului de cocaină lichidă de către traficanți care ar înghiți prezervativele ambalate cu această substanță. La cererea lor, am emis o Notificare violetă tuturor țărilor noastre membre, subliniind acest modus operandi și metodele de detectare.

Rezultate:

Capturi: 350 kg, 50 litri si 2.175 comprimate

Valoare estimată: 18 milioane USD

Țări: 16

Participanți: 2.000 de polițiști și agenți vamali

6. Lionfish III (Americas) – Martie 2017

Operațiunea Lionfish III a implicat 13 țări din America Latină și Africa de Vest și confiscarea de droguri, inclusiv cocaină, canabis și heroină. Operațiunea a evidențiat, de asemenea, modul în care precursorii chimici sunt deturnați de la scopuri legitime la scopuri ilicite, cu 20 de laboratoare clandestine dezmembrate și trei tone de precursori chimici confiscate.

Rezultate:

Capturi: 55 tone

Valoarea estimată: peste 950 milioane USD

Arestări: 357

Țări: 13

Participanți: 5.000 de polițiști și agenți vamali

Studiu de caz: Relațiile României cu Interpol

Biroul Național INTERPOL din România a fost înființat la 10 ianuarie 1973 în București, deși țara noastră a fost printre membrii fondatori ai Comisiei Internaționale de Poliție Criminală (CIPC) în 1923, la Viena. „În procesul aderării României la Interpol, din 1973, memoria instituțională a jucat un rol semnificativ, oficialii români înscriși cu negocieri frecvent când adesea referire la faptul că România revine, de fapt, în rândurile Organizației și nu acest lucru aderă.” [1] Reafilierea a reprezentat o dovadă de afirmare pentru cadrele României, ele aderând la un corp cu personal de elită și cu prestigiu internațional.

CIPC sa transformat în 1956 în Organizația Internațională de Poliție Criminală – INTERPOL, ca răspuns la creșterea criminalității internaționale. În perioada interbelică, România a adus contribuții semnificative având la evoluția organizației, reprezentanți Eugen Bianu și Vespasian V. Pella.

Primele birouri au fost stabilite în orașele București, Sofia, Viena, Berlin și Amsterdam. Această măsură a fost impusă de situație de urgență generată de regimul bolșevic instalat în URSS. Organele speciale ale acestui regim au fost implicate în distribuirea semnificativă a drogurilor în „societatea burgheză decadentă”. Suma rezultată din acest trafic a fost ulterior utilizată de sovietici pentru finanțarea clandestină a partidelor comuniste locale, având ca scop subminarea și prăbușirea Occidentului imperialist.

România și Bulgaria, devenind porți de intrare și rute de tranzit clandestin pentru opiu și alte substanțe stupefiante, au jucat un rol strategic în acest „război subversiv”. Astfel, înființarea birourilor Interpol în aceste țări a devenit imperativă pentru a contracara amenințările și activitățile ilegale asociate traficului de droguri în contextul geopolitic tensionat al acelei perioade. [2]

Printre obiectivele INTERPOL se numără furnizarea și extinderea asistenței reciproce între toate autoritățile de poliție penală, respectând legislația specifică fiecărei țări și principiile Declarației Universale a Drepturilor Omului. [3]

După anul 1990, INTERPOL a avut un rol semnificativ în eforturile de combatere a traficului de droguri în România. Organizația a fost implicată activ în schimbul de informații și colaborarea internațională între autoritățile române și cele din alte țări pentru contracararea traficului de droguri.

INTERPOL a oferit sprijin substanțial autorităților române în investigarea și dezvoltarea rețelelor de traficant și de droguri, furnizând informații cruciale despre persoanele implicate, rutele de trafic și tendințele în acest domeniu. Prin intermediul rețelei sale globale de birouri, INTERPOL a facilitat colaborarea eficientă între diversele agenții de aplicare a legii din întreaga lume, contribuind astfel la identificarea, urmărirea și arestarea traficantilor de droguri.

De asemenea, INTERPOL a oferit sprijin tehnic autorităților române, furnizând expertiză în tehnologii de investigație și metode de combatere a traficului de droguri. Aceasta a contribuit la consolidarea capacității autorităților române de a interveni eficient în această problemă.

INTERPOL s-a implicat activ și în eforturile de educație și conștientizare publică cu privire la pericolele și consecințele traficului de droguri și traficului de persoane. Prin sprijinirea campaniilor de prevenire și educare atât în rândul populației, cât și al autorităților, INTERPOL a promovat cooperarea internațională în lupta împotriva acestui fenomen global. [4]

În anul 2016, Biroul Național INTERPOL din România a colaborat strâns cu agențiile de aplicare a legii pentru implementarea unei serii de operațiuni și proiecte cu scopul combaterii criminalității transfrontaliere. Aceste inițiative au fost desfășurate în parteneriat cu autoritățile din alte țări europene și au adus rezultate semnificative în identificarea și investigarea infracțiunilor grave. Iată un rezumat al principalelor operațiuni și proiecte:

1. Operațiunea BONOMO:

- Inițiat de autoritățile spaniole, viza abuzurile sexuale asupra minorilor.
- Schimbul intens de informații a condus la identificarea a 8 cetățeni români bătăiți de astfel de fapte.

• Operațiunea SIGNAL România:

- Inițiat de autoritățile britanice, se concentra pe identificarea cetățenilor români bătăiți de furturi de buzunare în UE.

• Operațiunea HYDRA:

- Viza persoanele urmărite la nivel internațional pentru trafic de migrați sau infracțiuni conexe.
- Participarea activă a Biroului Național INTERPOL București în faza de pregătire și operațională a intensificat colaborarea între statele implicate.

• Operațiunea NEMIROFF:

- A constat în verificarea autovehiculelor de lux traficate ilegal din Italia.

• Proiectul PIE (Prisoner Intelligence Exchange):

- Viza schimbul operativ de informații legate de activitatea infracțională a cetățenilor români încarcerați în Marea Britanie.
- A inclus investigarea infracțiunilor sexuale, constituirea de grupuri infracționale și infracțiuni cu violență sau arme de foc.

• Proiectul Foreign Terrorist Fighter al INTERPOL:

- A continuat cu implicarea României în schimbul de date și informații referitoare la lupta împotriva combatanților teroriști străini.
- România a monitorizat activitățile despre acești combatanți, le-a implementat în bazele de date și a participat la activitățile organizate de INTERPOL pentru combaterea acestui fenomen în creștere.

Ca activitate recentă, România a coordonat alături de Austria operațiunea denumită "Global Chain" (Lanțul global). Aceasta a fost desfășurată în colaborare cu INTERPOL, Frontex și Europol și a condus la arestarea a 212 suspecți și la identificarea a 1.426 de victime exploatare în 44 de țări, inclusiv minori, anunțului făcut joi către INTERPOL, conform informațiilor furnizate de AFP. și Agerpres.

Operațiunea a mobilizat un număr de 130.000 de polițiști, vameși și polițiști de frontieră, intervenind în 25.400 de locuri distincte. Aceste acțiuni au inclus controale la punctele de frontieră, pe șosele, în grădini și în aeroporturi, acoperind un total de 1,6 milioane de persoane. Operațiunea a avut o amploare semnificativă, cuprinzând verificări la 153.300 de vehicule și 8.644 de vehicule. [5]

[1] Valentin Gheonea, Relațiile României Cu Organizația Internațională De Poliție Criminală - Interpol (1972-1989), București, 2023, p. 10

[2] Aparaschivei, Sorin, Proliferarea criminalității transfrontaliere - în special traficul cu narcotice, carne vie și publicații cu caracter obscen - a determinat statul afectate să caute soluții pentru reprimare. Astfel, a ajuns la ideea creării unei organizații internaționale de poliție și a unor birouri centrale naționale care să coopereze și să facă schimb de informații în acțiunea comună de combatere a criminalității internaționale, <https://historia.ro/secțiune/general/biroul-interpol-din-romania-inca-din-anul-1928-568695.html>, accesat 05.01.2024

[3] IGPR, „biroul național interpol – instrument de cooperare internațională al poliției române”, 04.02.2017, <https://www.politiaromana.ro/ro/stiri/biroul-national-interpol-instrument-de-cooperare-internationala-al-politiei-romane> accesat la 05.01.2024

[4] Claudiu Chișereu, Andreea-Iuliana Țaga, Daniel Palco, Rareș Rusu, „INTERPOL100”, accesat la 05.01.2024

[5] INTERPOL, *Project HTSM European Union*, [Operațiunea globală identificată 1.426 de potențiale victime ale traficului de persoane \(interpol.int\)](https://www.interpol.int/News/2023/01/10/Project-HTSM-European-Union) accesat la 05.01.2024;